BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 206 Duminică 30 Iulie 1939
12 Pagini
P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

ALCOOLUL ȘI MUNCILE AGRICOLE

In ciuda aparențelor și a credinței multora, poporul român nu se 'numără printre marii consumatori de alcool. Nu este, firește, un abstinent, dovadă că nici mișcarea bunilor templieri, nici propaganda asociațiilor de temperanță n'au recoltat la noi succese prea strălucite; dar, comparând consumul pe cap de locuitor din România cu media consumului individual din celelalte țări, românul nostru se găsește mai de grabă pe linia de mijloc a consumului de alcool.

Cel puțin aceasta era situația până acum 5—6 ani. Intre timp, însă, ea s'a înrăutățit, datorită mai ales extinderiii plantațiilor de hibrizi în regiunile de șes ale țării, care au pus la îndemâna locuitorilor produsul nesănătos și devastator al vinului zis teras, cu rachiurile și derivatele respective.

Prin casele și cârciumile de țară nu se consumă de câțiva ani încoace decât aceste otrăvuri, care, împreună cu fabricatele clandestine din spirt metilic, destul de răspândite încă în regiunile ardelene, bănățene și maramureșene, nu fac decât să grăbească procesul de degenerescență a populației noastre rurale.

Ceeace nu trebue să se piardă, însă, din vedere, este că efectele vătămătoare ale alcoolismului în massele păturii noastre rurale sunt mult mai adânci și mai grave decât în alte țări, datorită proastei alimentări a țărănimii noastre. Virusul alcoolismului găsește în țăranul român un organism slăbit, puțin rezistent, adesea ros și de alte boli sociale, așa că înrâurirea lui este cu adevărat devastatoare.

Legea pentru desființarea culturii hibrizilor este desigur binevenită pentru a înlătura nouă agent de măcinare și de ticălosire trupească și sufletească a țăranului nostru. Drastica ei aplicare este o datorie imperioasă față de sănătatea și viitorul acestui neam. Dar cum desființarea hibrizilor nu se face dintr'odată, ci este eșalonată pe mai mulți ani, în raport cu posibilitățile de răscumpărare a acestei culturi, potopul ravagiilor alcoolice își urmează cursul în inima satelor, fără niciun fel de opreliște.

Chiar acum, în toiul muncilor la câmp,

Țăranul nu pleacă dimineața pe ogor, fără șipul de rachiu în dăsagă. Și beau cu toții, vârstnici și nevârstnici, bărbați și femei. Cei tocmiți pe la proprietari, fie ca lucrători pălmași, fie ca mecanici sau îngrijitori de mașini, nu se lasă nici ei mai prejos și din această cauză sporul la muncă suferă, treaba iese alandala. Ba — colac peste pupăză — toată lumea devine arțăgoasă; proprietarul nu se mai poate înțelege cu oamenii angajați să-i facă treabă, aceștia nu se mai înțeleg nici ei în de ei; scandalul este gata, iar lucrul este părăsit. Nu mai punem la socoteală exploziile sau accidentele ce se pot întâmpla în jurul mașinilor de treer, mai frecvente la noi decât în orice altă țară agricolă.

Stăruim chiar asupra acestui rău, care din an în an se agravează, îndemnați fiind de unele relatări în acest senz, primite dela mai mulți proprietari-cultivatori din județele Buzău, Brăila și Ialomița, cari nu găsesc alt remediu decât măsura de a se opri, în timpul muncilor agricole, consumul de băuturi tari, lăsându-se liber numai consumul de vin și bere. Dacă la debite măsura s'ar putea aplica, nu vedem, însă, cum ar putea să fie impusă și individual țăranilor producători de poșircă din drojdie de teras.

Poate că tot pe calea sfaturilor și a unei propagande inteligente s'ar putea obține unele rezultate, cu condiția ca la această acțiune să participe toți fruntașii și gospodarii satelor, în frunte cu căpeteniile autorităților.

Fapt e, că problema trebue să ne intereseze și ca atare trebue să i se găsească deslegarea.

O audiență la M. S. Regele Carol II
a trimisului săptămânalului „Gringoire" din Paris
Politica internă și externă a României. — Relațiile României cu vecinii

Paris, 27 (Rador). — *„Gringoire", săptămânalul cu cel mai mare tiraj din presa franceză, publică, sub titlul „O audiență la M. S. Regele Carol al României", următorul articol semnat de d. Raymond Recouly:*

„Am avut cinstea să fiu primit a treia zi după sosirea mea la București de M. S. Regele Carol.

Amintiri vechi se înălțau în cugetul meu în timp ce treceam pragul Palatului Regal, care se ridică în inima însăși a unei capitale active, populate, fremătânde, extraordinar de mărită. Chiar în acest loc, — este de atunci mai bine de un sfert de veac, — câțiva ani înaintea războiului, eram primit de unchiul actualului Rege, bătrânul Rege Carol I, întemeietorul României moderne.

Venisem atunci special dela Paris pentru a culege declarațiile Sale extrem de interesante despre istoria, politica și năzuințele țării Sale.

Revăd și azi, într'o imensă și înaltă bibliotecă, cu rafturile supraîncărcate de cărți, austeră, tăcută, pe jumătate luminată, asemenea unei capele, un bătrân de statură potrivită, cu barba albă de tot, cu cuvinte lămurit articulate și încete, povestind oaspetului Său câteva din episoadele cele mai ciudate, cele mai mișcătoare ale îndelungatei Sale vieți. Conștiința, disciplina, probitatea, — aceasta era mai presus de toate impresia ce se desprindea din persoana Sa.

Nepotul Său mă primește într'un birou de lucru așezat la etajul al doilea al noului Palat. Este în uniformă albă, cu pieptul acoperit de însemnele decorațiilor Sale, înalt, viguros, bine croit, prezentând mai înainte de toate aspectul forței, al energiei, al unei sănătăți minunat echilibrate; fotografiile au popularizat din plin figura Sa. Dar ceeace ilustrațiile nu arată, este sinceritatea, privirea dreaptă, blândețea arzătoare a fizionomiei Sale, voința și curajul. Cuvântul Său este neted și simplu. Este un măreț exemplar de tip omenesc. Iți face plăcere să ți-L închipui sub casca și cuirasa unui cavaler al veacului de mijloc, gata să înfrunte bătăliile sau întrecerile.

*

Primele mele cuvinte îi exprimă surprinderea și admirația pe care le încerc regăsind după un lung interval un oraș cu totul deosebit de acela pe care-l cunoscusem.

— Am lucrat mult, îmi răspunde Regele. Lucrăm, și cu voia lui Dumnezeu, vom lucra și mai mult. Sunt gata Eu însumi să dau pildă. Toate sforțările Mele tind spre această țintă: să inspir poporului Meu, în toate clasele, gustul și dragostea de muncă. Iată ce mă preocupă înainte de toate.

M. S. REGELE CAROL AL II-LEA

— Care a fost, Sire, spun eu, idealul ce V'a călăuzit într'una din creațiile Voastre cele mai originale, aceea a „Străjii Țării", care este pe cale să dobândească aci — și mărturiile sunt multiple, — o prodigioasă desvoltare? Străinătatea, în special Franța, își dă seama destul de necomplet de această operă, al cărei caracter esențial îi scapă.

Organizația „Straja Țării"

— Știu, răspunde Regele; organizația „Străjii Țării" este comparată prea adesea cu una sau alta din organizațiile marilor țări vecine cu țara voastră, pe câtă vreme ea se deosibește cu totul, și în principiu și în consecințele ei, de acele organizații. Nu am căutat să imităm și să copiem pe nimeni. Sunt convins, în ce Mă privește, că ceeace se potrivește unui popor nu este făcut în mod necesar pentru un altul. Ași spune chiar contrariul.

Am purtat, am nutrit multă vreme în Mine acest proect. De îndată ce împrejurările Mi-au îngăduit-o, M'am consacrat realizării lui. Ceeace am voit mai presus de toate a fost întărirea calității valorilor morale ale poporului Meu care, în proporție de 90 la sută, este o națiune de țărani. A înălța pe oameni deasupra preocupărilor materiale, a da un sens, o îndrumare existenței lor, a îmbogăți și a înfrumuseța traiul lor de toate zilele, a-i învăța ordinea, regula — acesta este scopul urmărit.

Am început cu începutul: cum l-a conceput Baden Powell, Ne-a fost de bună seamă foarte folositor. dar ceeace am făcut Noi este totuși deosebit de opera sa, care, ea, are un caracter mai curând internațional. Noi, dimpotrivă, voim și împlinim ceva profund, esențial național. Trebue ca copiii noștri, oamenii noștri maturi, să se simtă strâns legați prin numeroase și puternice rădăcini de patria lor românească, cu tot ce are ea deosebit, original, cu temperamentul ei propriu, cu istoria ei, cu legendele ei.

Am întâmpinat de bună seamă piedici, cari se înmulțeau pe măsură ce treceam dela învățământul primar la învățământul secundar. Profesorii pe cari ne bizuiam nu au înțeles întotdeauna ceiace așteptăm dela dânșii. Dar, cu energie, cu bună voință și cu bună dispoziție, ajungem orișicum să îndeplinim scopurile noastre".

*

Felul în care se exprimă Regele despre una din operile de care este legat mai strâns este foarte caracteristic, foarte semnificativ. Se simte o voință continuu încordată, pe care dificultățile — chiar și cele mai mari — nu o abat dela țelul ei, un spirit larg, pozitiv, practic, care nu se pierde în nori ci dimpotrivă e dornic să nu părăsească niciodată pământul, călăuzit mai înainte de toate de rațiune, de bunul simț.

Grija pe care o poartă masei țărănești, interesul pe care-l poartă sănătății morale a Națiunii se vădesc deasemeni într'o altă operă ce-I este scumpă: Fundațiile Regale.

Este foarte interesant în orice caz, că un Suveran, un șef de națiune, într'o epocă în care chestiunile materiale absorb aproape pretutindeni atenția conducătorilor, își îndreaptă spiritul către problemele cele mai înalte și încearcă să le dea soluții foarte obiective, foarte simple.

POLITICA INTERNĂ

Vorbesc Regelui despre politica internă, despre noul regim așa cum a putut fi lămurit prin manifestările sale. Vechiul regim parlamentar, îngrozitor de uzat pretutindeni, — cum s'a dovedit chiar și la noi, — a fost înlocuit prin ceva cu totul diferit.

Acest fenomen, se știe prea bine, nu este specific României, — departe de aceasta.

Fără a vorbi de Germania și Italia, state totalitare cu formațiune hotărât și integral dictatorială, — alte țări, cari se deosebesc incontestabil de ele, ca de pildă Polonia și Portugalia, — pentru a nu cita decât pe acestea, — au dobândit fiecare prin mijloace proprii întărirea foarte simțitoare a puterii executive.

In România, unde există o Dinastie foarte populară, puternic înrădăcinată în pământul țării, asemenea preocupări ca cele ale Regelui despre ordinea și liniștea publică, despre ordinea materială, despre ordinea morală, despre ordinea socială, despre ordinea politică, despre ordinea internă și externă, despre ordinea în toate, — ordine, ordine, ordine, — sunt cele mai firești.

*Regele Carol al II-lea este un Rege modern, un Rege care, în ciuda tuturor piedicilor, a tuturor greutăților, a tuturor dificultăților, a tuturor obstacolelor, a tuturor rezistențelor, a tuturor opoziților, a tuturor ostilităților, a tuturor dușmăniilor, a tuturor urilor, a tuturor invidiilor, a tuturor calomniilor, a tuturor ticăloșiilor, a tuturor infamiilor, a tuturor josniciilor, a tuturor mârșăviilor, a tuturor canaliilor, a tuturor ororilor, a tuturor abjecțiilor, a tuturor hidoșeniilor, a tuturor scârnăviilor, a tuturor murdăriilor, a tuturor putregaiurilor, a tuturor descompunerilor, a tuturor putrefacțiilor, a tuturor mizeriilor, a tuturor decăderilor, a tuturor degenerescențelor, a tuturor corupțiilor, a tuturor imoralităților, a tuturor imundițiilor, a tuturor scârbo